

Τὸ Βυζάντιον ἔκειτο παρα τὸν Ἑρακικὸν Βοσπόρον ἐν
Θράκη κατὰ τὴν συνήθη παράδοσιν ἢ πόλις ἦν ἀποικία Με-
γαρέων ἰδρυσάντων αὐτὴν τῷ 656 π. Χ. ὑπὸ Βύζαντα τὸν Με-
γαρέα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα. Ἄλλ' ὡς ἀσφαλέστεραι ἔρουναι
μαρτυροῦν, ἢ πόλις ἦτο κτίσμα ἀρχαιότερον Ἑρακοπελασγι-
κόν, ἐξελλησθὲν προΐοντος τοῦ χρόνου διὰ τῶν ἀπὸ Μεγά-
ρων καὶ ἄλλων Δωρικῶν πόλεων προσελθόντων ἀποίκων.
Τὸ ὄνομα τοῦ δῆθεν ἰδρυτοῦ Βύζαντος, ὅστις μυθολογεῖται
ὡς υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, εἶνε ὅλως μυθικόν, ποιηθὲν ἐκ τοῦ
ὀνόματος τῆς πόλεως, ὅπερ ἐν τῷ ἀρχῆθεν τύπῳ ἦτο Ἑρακι-
κόν, ὡς ἦτο Ἑρακικόν καὶ τὸ ὕστερον ἑλληνοποιηθὲν (συγγε-
νὲς πρὸς τὸ πρῶτον μέχρι τῆς συνθέσεως Βος) σύνθετον ὄ-
νομα Βόσπορος.

Β Υ Ζ Α Σ

ΑΠΟΙΚΙΑΙ

Περὶ τοῦ Βύζαντος ὁ αἰμίμητος Καρολίδης προέβη εἰς
ἀνακοινώσεις εἰς τὸ ἐν Ἀμβούργῳ τῷ 1902 συγκροτηθὲν Δι-
εθνὲς Συνέδριον Ἀρχαιολόγων (ἐν Verhondungendes XIII In-
ternationalen Orientalisten — Kongresses Hamburg 1902 σ. 37 κ.έ.).
Ἔχει καὶ ἰδιαίτεραν πραγματείαν «Bemera... ngen netaun-
gen Zuden alten linasiatischen sprache n und mydgen von prot Dr P. Caro-
lidis Strasburg 1913 σελ. 106-108.

Ὁ Βύζας κατὰ τὸν Διόδωρον (1) ἦτο υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος
καὶ τῆς Κρεούσης, ἢ ὅποια ἦτο θυγάτηρ τῆς Ἴνους, ἥτις, ὡς
εἶδομεν ἔπεσεν ἀπὸ τὴν Μολουρίδα ἄκραν τῶν Σκειρωνίδων
Πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) διωκομένη ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας
ἦτο δὲ ὁ Βύζας βασιλεὺς τοῦ Βυζαντίου ὅταν οἱ Ἀργοναῦ-
ται διῆλθον διὰ τοῦ Βοσπόρου. (2)

Ἄλλοι ἱστορικοὶ νομίζουσι ἄλλον τὸν Βύζαντα, ὁ ἐποῖος
ἔφερεν ἀποίκους Μεγαρεῖς καὶ ἔκτισε τὸ Βυζάντιον, καὶ ἄλ-
λον τὸν βασιλεὺς Βύζαντα. Ἄλλα τὰ ἐτι κατ' ἄ τοποθετεῖται
ἢ ἀποικία τοῦ Βυζαντίου δὲν ἀπέχουν καὶ πολὺ ἀπὸ τὴν μυ-
θικὴν ἐποχὴν, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἢ μυθικοποίησις τοῦ
Βύζαντος, τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Βυζαντίου, περὶ τὴν κτίσιν
τοῦ ὁποίου κινοῦνται χωρία τοῦ Θουκυδίδου, τοῦ Ἐφορου,
τοῦ Στράβωνος.

Ὁ Παιουσανίας (3) λέγει ὅτι εὐθὺς παρακάτω ἀπὸ τὰ Προ-
πύλαια ὁ Ἀπόλλων ἐνυμφεύθη (;) τὴν Κρέουσαν τὴν θυγα-
τέρα τοῦ Ἐρεχθέως, δηλαδὴ τὴν θεωρουμένην μητέρα τοῦ
Βύζαντος.

(1) Διόδωρος Α' 50.

(2) Ἡρόδοτος Στεφ. Βυζάντιος.

(3) Παιου. Α' 28, 4. Λέγει ἐπὶ λέξει: «Κρεούση δὲ θυγατρὶ Ἐρεχθέως Ἀ-
πόλλωνα ἐνταῦθα συγγενέσθαι νομίζουσι.»

Μηδία Α.δ.
Μπερλίη:
(μεθ' ἑαυτῶν):
(Ἰγνῶ):
Κρήνη
Μεγαρίων
1936
r 47-48

Καθ' ἃ παρά τοῦ Ἰωάννου Λυδοῦ (1) μακθάνομεν, εἰς τὴν ἀγορὰν ἦν καλοῦσι Ζευξίππον ἀπὸ Ζευξίππου βασιλέως, ἔφ' οὗ ἐπὶ τῆς τριακοστῆς ὀγδῆς Ὀλυμπιάδος Μεγαρεῖς εἰς Βυζάντιον ἀποικήσαντες πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τὴν ἀγορὰν οὕτως

Προτομή τοῦ Βύζαντος ἀπὸ νόμισμα τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν
ἐπωνόμασαν, καθάπερ τὰς Χαριδήμου στοᾶς οἱ Κύζικον οἰκήσαντες Μεγαρεῖς.

Ο ΟΜΗΡΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΡΩΝ

Ἡ Ἑλλάς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον ἄ

(1) Denagistratibus P. R. liber III.